

РЕШЕНИЕ

№ 1069

гр. София, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11473** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН. С Решение № 4420 от 04.10.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 9246/2023 г., е потвърден Електронен фиш сер.К, № 5927923 на СДВР, с който на И. И. И. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение по чл.21, ал.2 във вр.с ал.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/. Недоволна от така постановеното решение е останала жалбоподателката И., която с касационна жалба, подадена в срок чрез адв.И., обжалва същото. С жалбата се иска отмяна на касираното решение, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, както и отмяна на електронния фиш поради наличие на недостатъчно доказателства за твърдяното в същия фиш нарушение. В с.з. касаторът не се явява и не изпраща представител. С писмена молба пълномощникът му адв.И. моли за отмяна на съдебния акт, като развива подробни съображения. Претендира присъждане на разноски. Ответникът по касационната жалба – СДВР, в с.з. не изпраща представител. От същия чрез юк.П. са постъпили писмени бележки, в които ответникът моли касационната жалба да бъде оставена без уважение, като счита същата за неоснователна и недоказана. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна и

моли същата да бъде уважена.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обосноваването на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения :

Районният съд правилно и въз основа на събраните и кредитирани по делото доказателства е установил следната фактическа обстановка:

На 9.05.2022 г. в 20:19 ч в [населено място], по ул.Околовръстен път, до №214, с посока на движение от бул.С. шосе към бул.Св.Климент О., касационната жалбоподателка е управлявала собствения си лек автомобил БМВ 120Д, рег. [рег.номер на МПС] , със скорост на движение 105 км/ч при ограничение от 80 км/ч, въведено с пътен знак В-26. Нарушението е установено и заснето с АТСС Cordon M2 № MD1192, поставено на ул.Околовръстен път, до №214, с посока на заснемане на автомобилите, движещи се от бул.С. шосе към бул.Св.Климент О.. Регистриран собственик на лекия автомобил е И. И. И..

Въз основа на тези данни СДВР е издала обжалвания ЕФ срещу И., с който последната е санкционирана с налагане на глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл.21, ал.2 във вр.с ал.1 ЗДвП. За да наложи административното наказание в този размер, издателят на ЕФ се е позовал на предходно издаден ЕФ сер.К, № 5438177, с който И. е била санкционирана за същото по вид нарушение, влязъл в сила на 11.02.2022 г.

В производството пред СРС са изискани и приложени справки от Българския институт по метрология - Удостоверение за одобрен тип на стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения Cordon M2 със срок на валидност 13.06.2027 г. От протокол за извършена последваща проверка Съдът е установил, че на системата е била извършена последваща проверка и към датата на нарушението същата е била технически годна.

За да потвърди обжалвания ЕФ, районният съд е приел, че нарушението, извършено от И., е доказано по безспорен начин, в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателя, и правилно е приложен материалният закон.

Така постановеното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Съдебното решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу електронен фиш, който подлежи на съдебен контрол на основание чл.189, ал.8 ЗДвП.

Първоинстанционният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на правнорелевантните факти по делото. Приетата по делото разпечатка от паметта на техническото средство (радар) за посочената дата доказва шофирането с превишена скорост по категоричен начин. Доколкото в него изрично е отразена не само датата, а и часът на установеното нарушение, нарушението е безспорно установено. Касационният съд намира, че нарушението е по констатирано по начин, предвиден в закона.

Правилен е изводът на СРС, че при издаване на електронния фиш не са допуснати нарушения. Нормата на чл.189, ал.4 ЗДвП сочи, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган, на нарушителя се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното

нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от Министъра на вътрешните работи.

"Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. По дефиниция, електронният фиш не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което в случая е сторено, т.е. не е налице законово изискване да бъде посочено лицето, издало електронния фиш.

В конкретния случай касаторът изобщо не е оспорил пред СРС нито посоченото място на нарушението, нито предвидената максимална скорост за движение, въведена за населено място от 80 км/ч според чл.21, ал.2 ЗДвП. Съдът е събрал данни за знаковото стопанство на Околоръстния път и е установил по безспорен начин наличието на пътен знак, ограничаващ максималната скорост на движение до 80 км/ч.

СРС е анализирал не само приложените доказателства, но и относимите правни разпоредби, като е отговорил на всеки един довод в жалбата и най-вече е отчетел, че условията и реда за ползване на средството за измерване, представляващо автоматизирана техническо средство и система за контрол на правилата за движение по пътищата, са уредени в Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена на основание законовата делегация на чл.165, ал.3 ЗДвП. Техническото средство, с което е заснета скоростта на движение на автомобила, е от утвърден тип, преминало е последваща техническа проверка от компетентен орган, което се установява от протокола за проверката му и удостоверението за одобрен тип, което пък води до извод, че АТСС е отговаряла на изискванията на чл.4, ал.1 и 3 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. и ЕФ отговаря на изискванията по чл.3 от Наредбата. СРС е анализирал отбелязването в Протокола за използване на АТСС, отчетел е, че измерването е извършено в стационарен режим, според изискванията на чл.9, ал.2 от Наредбата и за извършеното измерване е съставен протокол в съответствие с изискванията на чл.10, ал.1 от Наредбата и приложението, попълнен с необходимите реквизити и на тази плоскост е приел за неоснователни възраженията на жалбоподателката за недопустимост на събраните доказателства посредством преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства, а измерването с техническото средство е извършено при спазване на процесуалните изисквания и резултатът от същото представлява допустимо доказателство.

Представена е пред първоинстанционния съд нарочна Заповед на Министъра на вътрешните работи № 8121-з-931/30.08.2016 г., която утвърждава съставянето на подобни фишове по образец, което е белег за изрично представена компетентност на длъжностни лица за това. Наличен е и Протокол № 05-СГ-ИСИС/15.03.2022 г. на

Българския институт по метеорология относно горепосочената АТСС, заснела нарушението. Издаването на електронния фиш въз основа на приложения по преписката снимков и писмен материал (чл.189, ал.15 ЗДвП) е законосъобразно и съответстващо на действително осъществилата се фактическа обстановка.

Мястото на нарушението е в достатъчна степен индивидуализирано, тъй като в ЕФ не се говори общо за ул.Околовръстния път, а за точно място на констатацията за превишена скорост на автомобила - до №214. В тази връзка са събрани безспорни писмени доказателства.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, то законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора и му е наложена санкция в предвидения от закона размер по чл.182, ал.4 във вр.с ал.1, т.3 ЗДвП - глоба в размер на 200 лв. за превишаване от 21 до 30 km/h, като нарушението е извършено в условията на повторност. Влезният в сила ЕФ обуславя по-тежката квалификация на нарушението, която е посочена в постановения за разглеждане ЕФ. По силата на чл.182, ал.4 ЗДвП когато нарушението по ал.1, т.1-5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер.

Определеното наказание е справедливо и съответно на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 ЗАНН и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред. Следва да се има предвид, че водачът е длъжен винаги да спазва ограниченията на скоростта, независимо дали ще е поставен под угрозата да бъде видеозаснет или не. С наложената глоба се постига целта на административното наказание – да насочи нарушителя към спазване на установения от закона ред при управление на МПС в градски условия.

Като е достигнал до този извод в посока потвърждаване на Електронния фиш, СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да се присъди претендираното от него юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, който сочи, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 120 лв. В касационното производство пред АССГ е проведено едно съдебно заседание, в което ответникът чрез юк.П. е представила писмени бележки. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност, не предполага полагане на специални усилия от страна на процесуалния представител за запознаване със същото и за изразяване на становище по него. При това положение полагащото се възнаграждение на СДВР следва да бъде определено в размер на 80 лв. за касационното производство.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4420 от 04.10.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 9246/2023 г.

ОСЪЖДА И. И. И. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ :